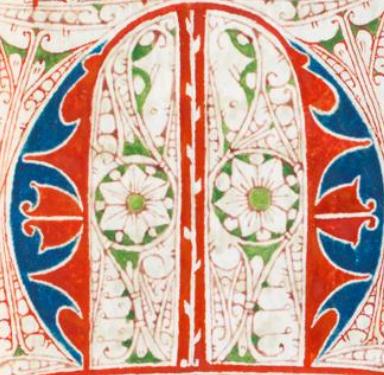

Beatō iohām dñm gressū ē
ut tanta cor eī ecīa cīr̄ fīp̄
tūtate grā ipleret̄ ut salſōn̄
pectoris eī templū velud ca-
mīq̄ qīndā dīm̄ vidēt̄ intēndi. **E**nōd
p̄fō i ep̄lis eī patēt̄ agnōst̄ i qīmb̄
vīc̄ p̄oēm fere paginā. quāsi p̄ qīndā
rīmas cūtare vāpoēs effīde tūtate vi-
deret̄ ardēibz estīmē. **M**odē eī p̄c̄ ad
cūtare p̄iūoant nōmī. mō nō filos si
filolos qī rēne diligēt̄ appellat. mō app̄n̄
etātū vīmbulīs infāntē. mō iūmēnes.
mō smīllati qīmonet adoleſentes. **E**t q̄
si suintēdi cor nīm̄ ignē caritat̄ qīndā
vība hīm̄ ep̄le sedule pensiāe strīdeam̄.
qī vīm̄ qd̄ loqm̄ cūtare ignē vīporat̄
Vī cū hic ip̄e iohām iohēs rā semīsser
et int̄ manū dīscip̄lōe ad ecīas p̄tācē
āmōnebat eos dīcēb̄ filoli diligēt̄ ult̄m̄
Qīmb̄ mīrātibz cūr̄ totēs vībū h̄eis dīcēt̄
vīndit̄ p̄c̄p̄t̄ dīm̄ qī r̄sīstat̄ suffīc̄t̄ foliū
IRecipit̄ liber omelianū alurelm̄ augus-
tm̄ patrici momice m̄ ep̄istolam̄
beati iohām̄s ap̄ostoli z euangēlīste
at̄p̄ dīscip̄lī que diligēbat̄ ih̄esūs
jīmā. Omelia p̄ma ab eo quod sc̄ptū
uit̄mus et quod uidim̄ oculis n̄ris.

4

et manus nostre tractauerunt de iib[us]
uite ac usq[ue] ad id quod dicit. Scribo
vobis filoli quia remittunt vobis
peccati vestri per nomen eius. Ideo
filoli quia rei missis peccatis nascimur.

Eminit sanctitas
dei euangelium
scdm iohannem
ex ordine locum
nos sole tractare
Et q[uod] nunc impo
situm est sole pintus
sanctorum diez q[ua]bi
cas ex euangelio
laciones oportet in ecclesia recitari que ita sint
anne ut alie impromi non possit: sed ille
que suscepimus paululum necessitate intus
est non omissus. Cum autem cogitare q[uod] scdm
hyllitate p[ro] p[ri]mum diez p[er] hanc ebdoma
dam vobiscum de scriptis agere: quicunq[ue] d[omi]n[u]s
dormie dignat. quod possit in ipso scripto
at onto diebus finiri: occurrat michi ep[istola] b[ea]ti
iohannis: ut cum euangelium paululum intus
sumus eis ep[istolas] tractando ab eo non receda
mus: p[er]sternit q[uod] in ipsa ep[istola] satis dulcioribus
quibus sanum est palatii credidit. ubi sapiat
panis dei a fatre memorabili in sacra ecclesia

der marie caritas commendat: locutus est
multa et prope omnia de caritate. Cum h[oc] in se
v[er]bi audiatur: n[ost]re est gaudium ad quod audiatur.
Ecce enim illa est lex ipsa: tunquam oleum in flamma
Si est ibi quod nutrit: nutrit et certe a p[ro]p[ter]o
manet: Itē quibusdam sic esse de tunc flamma
ad formam: ut si non ad ardebat accedet
sermone accendat. In quibusdam enim nutrit
quod est in quibusdam accendit si dicitur. ut omnes
una caritate gaudiam: Vbi autem caritas.
ibi par[te] ubi lenitatis ibi caritas: Ia ip[s]i
audiamus et id est ubi quod dominus suggerit ea[n]a
nobis ut bene intelligatis loquamur.

Od[icit] e[st] ab inicio quod audimus: a quod
vidimus oculis nostris et manu[m] n[ost]re
tractauerunt de ubi uite. Quis est qui
manib[us] tractat ubi[us]. nisi quod ubi[us] caro
femina est a habitant in nobis? Hoc autem ubi[us]
quod caro femina est. ut manib[us] tractaret: ceperit esse
caro ex virginie maria sed tunc non ceperit ubi[us].
quod e[st] ab inicio dixit: Vide te si non
attestat ep[ist]ola sua euangelios non ubi modo
audiisti. In primo e[st] ubi[us]: a ubi[us] e[st] ap[osto]l[us]
dicit. forte de ubi uite sic quis acquisit
quasi locundae quoniam de christo: non ipsum
cepimus christi quod manib[us] constituit: Vide quod

sequar. Et uita ipsa manifestata est
 Christus uerbi uite. Et uerbi manifestatio est.
 Erat enim ab inicio: sed non erat manifestata
 hominibus. Manifestata autem erat angelis vi-
 dentibus: et tunc pane suo cibantibus. Quid
 autem spiritus est panem angelorum mandu-
 cant homo. Ergo manifestata est ipsa uita
 in carne. quod in manifestacione porta est: ut res
 quod solo corde uideatur indebet et oculis. ut
 corda sanaret. Solo enim corde uideatur ubi:
 caro autem corporalibus uidetur. Erat uerbi
 uidens carnem: sed non erat uerbi uidens ubi
 fessus est ubi tamquam in deo possemus: ut sana-
 ret in nobis uerbi ubi uidens. At uidens
 inquit et testes sumus. forte aliquis fratrem
 negavit. quod Christus non noruit quod sint testes Christi
 Visitatum nomine est omnes et religiosi. Quos
 enim testes latere dicimus Christi mentes sunt. Quis
 autem non audiuit mentes? aut in quo propriam esse
 non cotidie habitat nomine mentem. Atque utrum
 sic habitat et in corde: ut passiones in mortuorum
 unitemur. non eos calcibus persecutus. Sed hodie
 uidens et testes sumus: uidens et mortales
 sumus. Testimonium enim dicendo ex eo quod dico
 dicimus ab his qui inderunt: cuius displacit
 quoniam testimonium hominibus aduersus quos dicebat

uidetur et testi-
 monium dico ex
 eo quod

passi sunt oīā que passi sunt martyres. Testes
di passi sunt. Deus testes volunt habē ho-
mīes: ut et hoīes habeat testē dñi. Videtur
inquit: et testes sumus. Ubi inderunt? In
manifestatione. Qd ē i manifestacione? In sole:
id ē i luci luce. Vn aut̄ potuit videi i sole
q̄ fecit sole? nisi q̄ i sole posuit tabernacū
sūi i ip̄e tāquā sponsa pcedens de thala-
mo exultauit ut gygas ad cōrendā viā?
Illi an sole q̄ fecit: illi an lucifer. an oīā
sydeā. an oīes angelos. Verā creator q̄ma
oīā p̄ ip̄m sūi sunt i sū ip̄o factū ē nichil.
Ut inderet oculū carnēis. qui sole inderet ip̄m
tabernaculū sūi i sole posuit. id ē carnē
sūa i manifestacione huius lucis ostendit. Et illa
sponsa thalamū fuit utero v̄ḡis: q̄ i illo
v̄teo nūginali dūcti duo sponsa i sp̄osa.
Sponsa v̄bū. sponsa cō: q̄ septū ē.
Et erunt duo i carne una. T dñs dicit
i enāgelio. I gr̄ iā nō dno: sed una
cō: T psayas optie memit v̄m ēē ip̄os
duos. loqui em̄ er p̄sona xp̄i i dicit
Gaut sposo ip̄osunt m̄ mytrū: et sic
sponsa ornauit me ornamento una. v̄i
loquitur. T sponsū se fecit i sponsū q̄ nō
dno si una cō: q̄ v̄bū caro fūi et

6

habitauit in nob̄. Illi cām adiungit
ecclā: & se ip̄s toto caput & corp⁹. **A**t
temp⁹ iug⁹ sumq. et amicam⁹ nobis
uitā etiā: q̄ cāt apud patrē & māfes-
tata ē i nob̄. h̄o ē māfestā ē int̄ nob̄.
Quid apaq̄ dicer? q̄ māfestā ē nob̄.
Que go uidim⁹ et audiūm⁹ inīciam⁹
uobis. Intendat cāitas v̄cā. Que go
uidim⁹ et audiūm⁹ inīciam⁹ uob̄. Illi
uiderūt ip̄m dñm p̄ntē i carne: & audi-
erūt uba ex oē dñm. et amiciauerūt nob̄.
Tnos go audiūm⁹ s̄nō vidim⁹. **M**in⁹
go sum⁹ felices? q̄ illi q̄ & uiderūt tan-
diesur. Et quō adiungit ut vos societate
habeatis nobistū. Illi uiderūt. nos no
uidim⁹: & tñ s̄otn sum⁹ q̄ fidē cōmūnē
tenem⁹. Nam et qdā videndo nō c̄didit
& palpācē nolunt asic c̄dē: et aut. Non
credā: nisi digitos meos misero i locū
clanor. & cycaces eis retigero. **E**t p̄bni-
se ex tpe palpandū māmb̄ homī: q̄ sep-
se in dēndū aspc̄ib⁹ angelor. & palpa-
uit ille discipulq: & exclamauit. Dñs m̄r.
& de⁹ mens. **O**ma tetigit hoīc: & professa
et dñs. **E**t dñs solans nos q̄ xp̄m

in celo nam sedentē manū stractāē nō possūg.
sed fide dtinge? aut illi. **E**nīa mīdīsī me
cōdīsī? b̄tī qm̄ nō uiderūt a cōdīsī. **T**hos
desīpti sum⁹? nos designati sum⁹. **F**iat
go t̄ nob̄ beatitudo quā dñs p̄dīrit
futūrā. sumū tenet⁹. qd̄ nondū vi
dim⁹. q̄ illi nūciat qm̄ uiderūt **A**t
uos inq̄nt societātē habeatis nobiscū.
Et qd̄ magnū s̄ habē societātē cū hōi
bus? **N**oli ḡtēpnē: uide qd̄ addat **E**t
societas nīa sit cū dō p̄rē? et ih̄i xp̄o
filio eis. **H**ec mqt̄ sc̄bīma uob̄: ut gau
dū v̄m̄ sit plēm̄. **P**lēm̄ gaudū dīat
i ip̄a societate. i cātūtē? m ip̄a v̄nitātē.
Et h̄ est mqt̄ anūciatio qm̄ audiu⁹
ab eo? a anūciām̄ uob̄. **C**md̄ ē hoc? ip̄
uiderūt. strētauerūt māib⁹ v̄bū uite?
Ab imīo eāt? **A**d tpc̄ uisibilē a palpabilē
fr̄s; v̄nīcī filia dī? **A**d qm̄ rē uēt? v̄l
quid nob̄ nouū nūcauit? **O**d docē uoluit.
Euāe fecit hoc qd̄ fecit. ut v̄bū cāo fīet.
ut d̄s sup̄ oīa mīdīna ab hoīb̄ pateret.
ut alapas eoz sustinet de māib⁹ q̄s ip̄e
fōrmāuit? **C**d uoluit docē. qd̄ uoluit ondē.
quid uoluit anūciācē? audīam̄. **N**am s̄me
fructu p̄cepti? audīcio rei geste. **C**ā nata

7

est xp̄us. et quod passus est xp̄us ad uocatum
mentis est nō finan̄etū. Quid magnū
audis? Quo fr̄tu audias inde. Quid uoluit
doce. qd̄ annūciār; audi. **Q**uia dū lux r̄ iqr;
et tenebre et eo nō sūt vllē. Ad h̄ qd̄ luce
non auit. obscura sūt vba. Dom̄ est nobis
ut ip̄a lux qm̄ non auit illūiet corda m̄a.
et uideam⁹ qd̄ dixit. **H**⁹ est qd̄ annūciām⁹.
qd̄ dū lux est et tenebre et eo nō sūt tenebre. Aut
qd̄ est ip̄a lux. aut qd̄ sūt tenebre. **D**e forte
talia dicat. que ad oculos istos nr̄d̄s pri
neant. Deus lux et aut nescio qd̄? et sol lux
et. et luna lux et. et lucina lux et. **A**liq̄ ee di
lōge lns mai⁹ longe p̄stanc⁹ lōge supe
minen⁹? qūtū deus a creat⁹. qūtū idic⁹
a dīcōe. qūtū sapiā ab eo qd̄ fām⁹ p̄
sapīam. Longe vlt̄ oīā dī ee lux ista.
Forte uicim ei erim⁹. si que sit lux ista
cognouerim⁹. et ad eā nos applicuerim⁹.
ut ex ip̄a illūem⁹. qd̄ et nob̄ tenebresim⁹.
et ab illa illūati possim⁹ esse lux. et nō
sfādi de illa qd̄ de nob̄ sfādim⁹. **C**uis⁹ qd̄
de se sfādit⁹? Cui se cognoscit p̄tōe.
Cuis de illa nō sfādit⁹? Cui ab illa
illūat⁹? Quid est ab illa illūat⁹? **C**ui
uid⁹ se p̄t̄is tenebrai. et cūp̄t ab illa

illūmī: accedit ad illā. **Vñ** dicit̄ i psalm⁹.
Accedit ad eū i illūmī: & vultus vñ nō
erubescit. **S**ed nō erubescit de illa si qñ
e te fedū ostendit: displicet tibi feditas tua.
& p̄cipias pulchritudinē ipsius. **H**oc ē qđ
vult docē: et fortasse p̄ ap̄e illud nos dici
m⁹: qđ h̄o manifestet i sequētib⁹. **M**o
mento i p̄cipiū sermōis nr̄i qđ ep̄la
cūtate amendat. **D**s lux ē m̄st: & teneb.
& eo nō sūt ille. & qđ sup̄a ducat̄. **V**t so
ciatē habeatis nobisqū: & societas m̄a
sūt cū dō p̄cē & filio eius ihū ep̄o. **P**orro si
ds lux ē & tenebre & eo nō sūt ille & societa
tem cū illo h̄c debem⁹: & a nob̄ pellende
sūt teneb. ut fiat i nob̄ lux. **N**am tenebre
cū luce: sociatē habē nō p̄mt. **I**dō indeq̄
sequit̄. **Q** uod si dixerim⁹. qđ societatem
habem⁹ cū eo & i tenebris ambulam⁹: men
tim⁹. **H**abes & aplim paulū dicente: & qđ so
ciatas luci ad teneb⁹? **D**icas te societatem
habē cū dō & i tenebris ambulas: & dō lux
ē & tenebre in eo nō sūt ille. **Q**uō ḡo & soci
etas luci & tenebre? **N**am ḡo dicat sibi homo.
Cuid faciā? **Vñ** eo lux? **I**n p̄cis & r̄igatib⁹
vnuo. **Q**uasi surrexit quedā despacio & t̄pi
cīa: salus nulla & m̄st in societate di. **D**s
lux est & tenebre in eo non sūt ille? p̄cī aī

8

tenebre sūt: sicut dicit ap̄lus dyaboli et
angelos eis rātōres h̄oz tenebrar̄ ex. **F**io
dicēt rātōres tenebrar̄: nisi rātōres pādētū
dn̄atōres iniquor. **C**und go faciem⁹ fr̄s
mer! **S**ocetas cū dō habenda est: alia
spes nūtēt̄ ētne mūlla est. **D**eus at lux ⁊
tenebre i eo nō sūt vllē: iniquitātes aut
tenebre sūt. **I**niquitātes fūnt̄ nos: ne
societātē cū deo habēt̄ possim⁹. **C**ue go
spes! **F**ronē p̄mserāt̄ aliquid me locutū
istis dieb̄ qđ gaudū faciat. **C**d si non
erit beo! t̄hacia est ista. **D**eus lux ⁊ tene
bre i eo nō sūt vllē ⁊ p̄tā tenebre sūt: q̄ eūt̄
nobis! **A**udiām⁹ n̄eforte q̄solet̄: erigit̄: der
spem⁹: ne deficiam⁹ i mā. **C**urrim⁹ em⁊ ⁊
ad p̄iam ērīm⁹: v̄s nos puentiōs despa
m⁹. in ip̄a despacōd deficiam⁹. **I**le at q̄ nos
vult puenē ut aseueret̄ i p̄ia: pasit̄ i mā.
Audiām⁹ go: qđ si direcim⁹ q̄ societātē
h̄ēm cū eo ⁊ in tenebris ambuleam⁹: mēt̄m⁹.
⁊ nō facim⁹ uitatem. **N**on dicam⁹ q̄ soci
etātē cū illo habem⁹: sv in tenebris abula
m⁹. **Q** uod si in lūne ambuleam⁹: sicut
v̄ ille in lūne est: societātē habem⁹ cū
lūcem. **I**n lūne ambuleam⁹: sicut ⁊ ip̄e ē
i lūne: ut possim⁹ societātē habē cū illo.
Cd faciem⁹ de p̄tis! **A**udi qđ seq̄. **A**t
sanguis ih̄u filii eis: p̄gabit nos ab omn̄

delicto. Magnam secuturē dedūt dō.
Meito pascha celebrām⁹: ubi fūsus est
sanguis dñ⁹. quo p̄gām⁹ ab omnī delicto.
Dīna securi. Caucionē dīra nos fūntis
dyabola teneb̄t: si sāgīne xp̄i deleta est.
Sanguis m̄q̄t filii eis: p̄gabu-nos ab
oi delicto. Cūd ē ab oi delicto? Atēdīt
Fec̄ iam i noīe xp̄i p̄sanguīnē crūis
dñ⁹ quē nūc offēsi sūt ihi qui appellant
infantes: mūdata sūt om̄i p̄cā ip̄oz.
Vetēs m̄tuerūt: nom̄i ericūt. Cūd ē ve
terē m̄tuerūt? nom̄i ericūt? Senes
m̄tuerūt: infantes ericūt. Benēctus
em̄ ueterosa uetusita uita: infanta
aut̄ regnacōis. noua uita. Sed qđ
facīnd⁹. p̄teita p̄cā donata sūt nō
tm̄ ip̄is. sed & nobis. et post donacōis
& abolicōem om̄i p̄cōz viuendo in hō
sclo m̄f tēptacōes. qđā forte dīcta st̄.
Iđo qđ p̄t hō friat? ip̄e offiteat? qđ ē?
v̄tab illo curer̄. q̄ sp̄ est qđ ē. Ip̄e cī ē qđ
est: nos nō erām⁹ & sum⁹. Vide cī qđ
dicat. Q uod si dixerim⁹ quia p̄cā nō
hēm⁹ nosmetip̄os seducim⁹ & uitas
in nob̄ nō ē. Ergo si te offessa fūis p̄dōr̄:

9

est in te iusta. Nam ipa iusta lux est.
Secondū p̄fā splenduit iusta q̄ te sūt p̄fā:
sed tū iam illūmāi cepisti. q̄a in te ē q̄fessio
p̄tor. Vide cū qd sequar? **O** uod si q̄fes
si fneuma delicta m̄ra: fidelis ē q̄ iusta
lit dūmittat nob̄ delicta m̄ra. et purget
nos ex omni iniquitate. Non tñ p̄teita.
sed & si qua forte itare m̄ ex hac iusta
q̄ nō p̄t homo q̄ dūmē portat nisi h̄c ul
lema p̄ta. Sed ista lema que dicim⁹?
nolite atemp̄re. Si atemp̄is qn̄ appendis.
expaueste qn̄ m̄as. Leua multa: faciūt
vnū grande. Multa gutte iplent flumen:
m̄la ḡna fr̄nt massam. Et q̄ sp̄s ē? An
oia q̄fessio. ne q̄sq̄ se iusta putet an ocl̄os
der. qui uid̄ qd est. & erigit ceruicē ho
qui nō eāt & est. Ante oia go fessio. de
inde dico: q̄ de cūitate qd dēm ē? Cūitas
cooperit int̄itūdinem p̄torū. Iam uideamus
si ipām cūitate dñeindat p̄p̄ subrepencia
delicta: q̄ sola cūitas extinguit delicta.
sup̄bia extinguit cūitate. Hūilitas ergo
roborat cūitate: cūitas extinguit delicta.
Hūilitas p̄tinet ad dfessionē. q̄ q̄fitem⁹
nos p̄tōres ex ipā est hūilitas. nō ut di
cam⁹ illud ligua. q̄i p̄t arrogāciā. ne
displiceamus hoib;. si nos iustos ē dñeim⁹.
sciat hoc ip̄i & insam. **S**ic quidēq̄ iustus

Si. si qd factus su an hoies? Si me iustit
dico? qd fecerit? Quid tolererit? Apud dñm
notasit iustitia mea, ego tu dico me pccare?
nō qd sū. si ne arrogancia odiosq iuemar.
Dic hoibz qd es. dic dō qd es? qd si nō dixis
deo qd es. dampnatur deus qd nō iuemit. si
vis ut ille dāpnat? tu dāpna. Vis ut ille
ignoscat? Tu agnoscere? ut dicē possis deo.
Nō te faciat tñā a pccis meis. Dic illi et illa
vba i ipso psalmo. qm iiquitate mēa ego
agnoso. Ed si gressi fuerim delicta mā.
fidelis z t iustus q dimitat nob̄ dicitur mā
t p̄get nos ex omni iiquitate. Q uod si
dixerim qd nō pccavimus? meditare facim⁹
eit. t vbi ei⁹. nō eit in nob̄. Si dixis nō
pccauimus illū facies mendacem. cū te uis facere
veratum. Vn si sū p̄t. ut dō mendax sit et
hō verax? cū dīdicat sc̄ptia. oī hō mēdax
dō solus uerax? Ergo dō p̄ seipm uerax? tu
p̄ dñm uerax nam p̄ te mendax. T ne forte
i p̄nitētē uidet⁹ dedisse pccis. qd dicit fidelis
e t iusta q mīdet nos ab oī iiquitate t di
cerent iā sibi hoies pccata t secuti frātū
qd uolunt. purgat nos ip̄s. fidelis est t
iusta purgat nos ab oī iiquitate. tollit t
malam secutatē. t inseit utile tñrē male
nō esse secut⁹. sollicit⁹ ergo fidelis emē
et iustus ut dimitat nob̄ delicta mā: si.

sp tibi displiceas & miteis donec pſtiaſis.
Ideoq; ſequit̄ **E**lioli, mei h̄ ſbo uob; ut
 nō peccet. **S**ed forte ſept̄ de uita h̄mā
 p̄m. **C**qd go fiet? **I**am dēppatio eit? **Audi.**
Et si q̄s inq̄ peccauerit? aduocatū h̄mā
 apud p̄m ilm̄ r̄pm̄ iuſtū. & ip̄e apicatoe
 eſt p̄tērū n̄rōr. **I**lle eſt go aduocat̄: da
 op̄a tu ne pecces. **D**e infimitate int̄ſur
 repreſit p̄m? q̄t̄m̄o vide. **I**tm̄o diſplicat̄
 f̄: **I**tm̄o dampna. **E**t cū dāpnaueis: ſecundū
 ad indicem uenies. **I**bī habes aduocatū: no
 li timere ne p̄das cauſā d̄fēſſioñis tue. **S**i ei
 aliquā i har uita d̄mittit ſe homo diſcretiſ
 ue & nō peit? **D**imitiſ te v̄bo & p̄tūs eſt? **Cla**
 ma. aduocatū habes apud p̄m. **V**idete
 ip̄m ioh̄m̄ ſuāt̄ h̄militatem. **C**erte iu iuſtā
 eiat & magnus: q̄ de pectoē d̄m̄ m̄ſteiōſ ſacre
 ta bibebat. **I**lle qui bibendo de pectoē d̄m̄
 d̄mitiſe ructauit i p̄ncipio eāt v̄bi & v̄bi
 eāt apud d̄m̄? **I**lle tul' uir nō d̄rit aduocat̄
 tū me habetis ad p̄m̄: ſi ſi q̄s peccauerit ad
 uocatū inq̄ h̄mā. **N**on d̄rit habetis? ner
 me habetis d̄rit? ner ip̄m̄ ip̄m̄ habetis.
 d̄rit. **S**ed & r̄pm̄ poſuit nō ſe? et h̄mā d̄rit
 nō habetis. **M**aluit ſe pone i n̄o pectoē
 ut habet aduocatū ip̄m̄: q̄m̄ pone ſe p̄ ſe
 aduocat̄ & uenit iu dāpnaados ſup̄bos.
 fr̄s ilm̄ r̄pm̄ iuſt ip̄m̄ h̄mā aduocat̄
 ad p̄m̄: ip̄e ē apicatoe pectoē n̄rōr **I**o qui

tenit: **Hoc qui temnit** heresim nō fecit.
Hoc qui temnit: scisma nō fecit. **Vt est**
facta sūt scismata? **Cū dicunt hoīes nos iusfi-**
sunt. **cū dicunt hoīes nos iusfi-**cam⁹. **nos iusficamus ipios**. **nos petimus**. **nos ipe-**
tramus. **Johannes autē qđ dixit?** **Et si quis**
peccaverit: ad uocatū habem⁹ ad p̄ficiū ih̄m
xp̄m iustū. **Sy** dicit aliq̄s. **Frgo s̄i nō petitur**
p̄ nob̄? ergo xp̄i ūl p̄pōti nō petitur p̄ p̄plos.
Sed attendite scriptis: et uidete qđ + p̄pōti
amendat se p̄plo. **Nam apls dicit plebi.**
Quantes sil' + p̄ nob̄. **Orat apls p̄ plebe**:
orat plebe p̄ aplo. **Oramus p̄ uob̄ fr̄s**? sed
+ uos orate p̄ nob̄? since p̄ se oīā mēbra
orient. **Caput at p̄ oīb̄ inspellet**. **ppter ea**
nō mirū qđ sequit̄ + hic claudit ea diui-
dentiib⁹ eccliaz di qđ dixit ih̄m xp̄m habemo
iustū + ip̄e p̄piciatio ē p̄tōeū m̄rōz p̄pt illos
qđ se diuisuri erāt + dicturi. **Ecce huc xp̄c**
ecce illuc. + uellet oīde ī p̄te cū qđ emit totū
+ possid̄ totū utim⁹ secuto ē. **N**on tantū
m̄rōz sed + totaq̄ mūdi. **Cid est hoc fr̄s**?
Certe uenimus eā in campis saltuū: niem-
mis eccliam ī oīb̄ gentib⁹. **Ecce xp̄c p̄piciat̄**
est p̄tōrū nostri: nō tñ m̄rōz, si + totaq̄
mūdi. **Ecce habes eccliaz p̄ totū mūdū: noli**
seq̄ falsos iusficiatores + ueros p̄cipitatores.

In illo monte esto qui rpletur oebē trātū: q
 xp̄us ap̄ticacio est p̄tōrū m̄d̄y. Non tātū
 m̄d̄y; sed et totis m̄d̄i quē sāgāmē suo
 xp̄auit. Et in hoc m̄q̄t agnoscim̄ leū:
 si mandata ei⁹ seruauerā. Quic mādati.
O u dicit q̄ dgnouit eū et mandata ei⁹
 non seruat mendax est: Am̄ hot uirtus nō
 est. Sed ad huc q̄s que mandata. **O** u
 aut̄ suauerit m̄q̄t v̄bū ei⁹: uere in hoc ē
 p̄fā dīlō dei. Videamus ne ip̄m māda-
 tu dīlō uoce. Querebam⁹ eī q̄ mandata.
 Et ait. Qui aut̄ seruauit v̄bū ei⁹: nē i hō
 p̄fā ē dīlō dei. Attendite euāglīm: si nō est
 hoc mandatū. Mandatū inquit nouū do-
 nob̄: ut nos iuicē diligatis. **I**n hoc agnosi-
 ma q̄ i ip̄o sumq: si i ip̄o p̄fā cumq: p̄fōs
 ī dīlōe vocat. Quic ē p̄fectio dīlōis? Et u-
 nicos diligē: et ad hoc diligē ut sūt frēs.
 Non enī dīlō mā: carnalē ē deb̄. Optare
 alicui salutē quale bonū ē: sed si desit. aua-
 tutas sit. Optas alicui amicos tuo uita: bāfa-
 cis. Gaudes de morte iūici tue: malefacis
 Sed forte et aicō tuo uita illa q̄m optas in-
 utilis z: et iūico tuo mors de qua gaudes
 utilis fuit. **I**nctū ē an alicui vita ista util-
 sit: an iūilis. Vita uero q̄ ē apud dīm: sū
 dubio utilis est. Sic diligē iūicos ut frēs
 optes: sic diligē iūicos ut i societate tua

Vocent. **S**icut enim dicitur dilerit ille q̄ m̄ cruce
pendens aut. pat̄ ignoste illis q̄q̄ nesciunt
qd̄ fecūt. **N**eque enim dicitur pat̄ vivat ipsi nō
tpe. me quidē occidūt sed ip̄i vivat si aut
ignoste illi qm̄ nesciunt qd̄ fecūt. **M**ortem
sempitnā ab eis expellebat p̄ce misericordia
dissimil. & potencia p̄stantissimā. **M**ulti ex
eis cediderūt & dimissus ē sanguis fuisus tpi.
P̄mo fuderūt ac se uirēt bubeuit cuī cedēt.
In hoc agnoscim⁹ quia ī ip̄o sum⁹ si cū ip̄o
p̄fā fuerām. **D**e ip̄a p̄fōe diligendoz
ūmīcōz dñs ad monēs estote inquit uos p̄
fecti sicut & pat̄ uest̄ celestis p̄fāis ē **O** vi
ergo se dicit m̄ ip̄o manē deb̄ sicut ille
ambulauit & ip̄e ambulacē. **C**ūno frēs
Cuid nos monet. **C**ūni dicit se m̄ ip̄o id ē
ī xp̄o manē dī sicut ip̄e ambulauit & ip̄e
ambulacē forte hoc nos monet ut abule
mus in mai. **A**bsit hoc. Ergo ut abule
m̄ q̄ via iusticie. **I**n qua via. **I**ā dñe
morauit. **F**ixus ī cruce cāt̄ & m̄ ip̄a via
ambulabat. **I**p̄a est via caritatis. pater
ignoste illi non ēt̄ p̄nt̄ qd̄ fecūt. **S**i ergo
didicis orare p̄ ūmīcō tuō ambulas viā
dñi. **D**ilectissimi. nō mandatū nomī s̄bo
uob̄ sed mandatū uetus qd̄ habebatis
ab initio. **C**ūd mandatū uetus dūrit̄. **C**ūd
habebatis inquit ab initio. **I**deo go uetus

qmā illud audistis: aliquid stravimus est dīs.
 ubi aut dīs. **M**andatū nouū do nob̄: ut
 vos trice diligatis. **S**ed mandatū uetus.
Cuacē non nouū? **C**uia ad homēs ueterē
 p̄tinet? **S**ed quāe? **C**uod habebatis ab uicio.
Mandatū uetus est: ubū qd̄ audistis.
Ideo ego uetus: qmā audistis. **E**t id ipsū
 nouū oñdit dicens. **I**terū mandatū no
 uū p̄bo nob̄. **N**on alter. sed idē ipm̄ qd̄ dixit
 uetus. idē est et nouū. **C**uacē? **C**odē ē uetus
 i ipo et in nobis. **F**am. quāe uetus audistis?
Cuia iam illud non eratis. **C**uacē at nouū?
Cā tenebre tr̄spicunt: et lux uēa iā lugēte
 Unde nouū. qm̄ tenebre ad ueterē homēs lux
 ueo ad nouū homēs p̄tinet. **C**od dicit apl̄s
 paulus? **E**rinte nos ueterē homēs: et in
 diuite nouū. **I**terū qd̄ dicit? fūstis ali
 qm̄ s̄ tenebre: mīc aut lux in dīo. **C**od dicit
 se esse i lux. **M**odo manifestat totū qd̄
 dixit. **O**m̄ dicat se ee in hīc et frēs sūm
 odit: i m̄tenebris ē usq; adhuc. **E**va frēs mei?
 qd̄ dī dicamus uob̄ diligite i m̄tēde? **V**ide
 te qd̄ penitētē adhuc frēs oñditis. **S**i
 frēs solū amaretis: nondū essetis p̄fecti.
Si aut̄ frēs odistis: qd̄ estis ubi estis? **P**ro
 piciat vniuersitē cor suū: non teneat odī
 ḡtra frēm̄ p̄ aliquo vbo dīro p̄tēde tē

ne fiat tui. **C**umque enim odit frēm suū:
nō dicat qđ in luce ambulat. **C**um dixit
Non dicat qđ xp̄d ambulat. **C**um dicit se
esse in luce & odit frēm suū: in tenebris ē
usqđ adhuc. **F**estio qđ ex pagano facta est
xp̄ianus. intendite. ecce tenebre eāt qđ pa-
ganus eāt. nō iam xp̄ianus fuit ē dō grās.
omnes ḡtulant̄. **R**ecitat̄ apl̄s ḡtulane: fuisse
enī aliquī tenebre. nūc aut̄ lux ī dño. **A**dor-
abat ydolar. adorat dñm. **A**dorabat qđ fecit.
adorat qui enī fecit. **M**utatis ē dō ḡtias.
omnis ḡtulant̄ xp̄ianus. **C**uaē? **C**ā iā ador-
ator patris & filii & sp̄us sū. et detestator
demoniorū & ydolorū est. **A**d huc iste iohēs
solliuat̄ qđ in lītis ḡtulantibꝝ adhuc suspec-
tus est. **F**r̄es matnā sollicitudinē libent̄
amplectant̄: nō sū cū māt sollicita ē de
nob̄ cū ali⁹ gaudent. **N**atré dico curitate:
qua enī habitabat in corde iohāni cū ista
dicet. **C**uaē? nisi qđ alius timeret in nobis
& cū iā hoīes nob̄ ḡtulant̄? Qđ ē qđ timeret?
Cum dicit se ēē in luce. **C**um iam dicit se ēē
ī luce. **C**um ē hoc? **I**am dicit se ēē xp̄ianū.
et frēm suū odit̄: in tenebris ē usqđ adhuc.
Cuod exponē non ē. sed gaude si noſfiat̄.
aut qđ plangē ē ſi fiat. **Q** uo diligit.

freū suū manet in luce: et scandalū in
 eo non est. **O**bsecro p xpī: pastores
 dñi. Refecturi sumq corpora t noīe xpī: et
 aliquātūlū refecta sūt: et reficiēdast:
 mens nrā pascat. **N**on q̄ dñi dictū suū
 dico nrā esse id fmit̄ lco: sed ne forte
 minq ex odio attente audiāma qd̄ marie
 necessārū est. **C**um diligit freū suū luce
 manet: et scandalū in eo nō est. **C**is sūt
 q̄ pacūt scandalū aut fmit̄? **C**is scanda-
 lizant̄ i xpō: et in ecclia. **C**ui i xpō scan-
 dalizant̄: tamq̄ a sole brunt̄. **C**um i ecclia:
 tamq̄ a lūa. **D**icit aut̄ psalmus. **P** die sol
 nō vret te. neq̄ lūa p nocte: id q̄ si te
 mīeis cūitāte: nec in xpō scandalū pacū-
 eris n̄ in ecclia. nec xpī relinqs n̄ ecclia.
Cum em̄ ecclias relinqit qud̄ ē in xpō q̄ in
 mēbris xpī nō est? **C**uō q̄ in xpō? q̄ in
 corpe xpī nō est? Illi go scandalū pacūt:
 qui relinquit aut xpī aut ecclias. **V**nde
 intelligim̄ q̄a inde dicit psalmus p die sol
 nō vret te. neq̄ lūa p nocte: q̄i ipos vno
 nem scandalū vult intelligi. **P**mo ipaz
 silitudinē attendite. **C**uō qui vr̄z dicit nō
 tolēo nō feo: et subducat se: sic q̄ qdā nō
 ferūt in ecclia: et subtrahūt se ul̄ noī xpī id
 ecclie scandalū pacūt. **V**idete em̄ quō
 passi sūt scandalū tamq̄ a sole illi cūles?

qbus p̄dicabat carnē suā xp̄c̄ & dicebat.
Cui nō manducuerit carnē filij hoīa
bibeat eis sagittūs: nō habebit iſemū.
Septuaginta ferme om̄e dixerūt dura
q̄t ip̄e s̄mo: & recesserūt ab eo: & remāserāt
duodecim. Om̄es illos us̄it sol: & reſer-
ſerūt nō ualentes ferre vī ubi. Remai-
ſerūt go duodecim. Et ne forte p̄ntrāt
hoīes, quia ip̄i p̄stat xp̄o. c̄dentes i xp̄m.
& nō ab ip̄o p̄stat bōſicū. cū duodecim
remanserūt aut illis dñs. Nūq̄ et vos
vultis abire? Ut nōnius qm̄ ego vob̄ ſu-
niērime: nō vos inchi. Illi aut̄ ip̄e non
uſceat ſol rūderūt ex uoce petri. Dñe
ubū uite etiē habet? quo ibim⁹? Quos
aut̄ iſſit ecclā? tūq̄ hūa p̄ nocte? Cui
ſcismata fecerūt. Audi ip̄m ūbū pōntū
i oplo. Quid infim⁹? et ego nō iſfinor?
Quid scandalizat? et ego nō uor⁹? Quid
go nō eſt scandalū in eo qm̄ diligit fr̄em⁹?
Cū q̄ diligit fr̄em⁹ tolcat oīa q̄t uinitate:
q̄t uinitate cuiutis eſt fr̄ma dilco. Offen-
dit te netho qm̄: ſine malus ſine iſ tu
putas malus. ſine ut tu fngis & deſc̄itor
bonos. Qual̄ dilco fr̄ma ē q̄llo apparet

in istis donatis? cu[m] deseruerit orbem
 fratrum? Numq[ue] in orbe fratrum sancti non
 erant? Aut non audi[i] a nob[is] dampnai
 potuerunt? Sed o si diligetis fr[atres] san-
 dalium in uob[is] non esset. Audi psalmum q[ui]
 dicat. Par milia diligentibus legem tuam?
 et no[n] e[st] illus scandalum. Pacem multam dixit
 eis q[uod] diligunt di: et id nō esse eis scanda-
 lum. Illi ergo qui scandalum patiuntur: pacem
 perdunt. Et quos dicit no[n] pati scandalum
 no[n] facere? Diligentes legem di. Ergo i[n]ita-
 te positi sunt. Si dicit aliquis. Legem di dixit
 diligentibus: non fr[atres]. Audi quid d[omi]n[u]s
 dicit. Mandatum novum do uob[is]: ut vos in me
 diligatis. Q[uod] e[st] lex nisi mandatum? Quod
 enim no[n] patiuntur scandalum? nisi d[omi]n[u]s susseruit
 in me? Sicut paula dicit. Sufficiens in me
 in dilectione: prudentes suae unitate sp[irit]us in
 unito pacis. Et q[uod] ipsa est lex xp[ist]i: cundem
 audi apostolum mendacitatem ipam legem. In me
 ma[n]g[est] onera verae portare: et sic adi[ust]ebitis
 legem xp[ist]i. Nam q[uod] odit frenum suum in te-
 nebris e[st] et in tenebris ambulat: et negat
 quo eat. Magna res fr[atres]: attendite ro-
 gamus uos. Qui odit frenum suum in tenebris
 ambulat: et negat quo eat: q[uod] in tenebris
 extenuerunt oculos eius. Quid tu cecisti?

qm̄ ipsa qui oderunt frēs. Nam ut no-
uētis qā ceci sūt̄ i mōntē offendērūt̄.
Eadē dico: ne nob̄ exādat. Nōne lapis
ille q̄ p̄sa est de mōnte s̄me manib⁹ rēp̄
de regno indeoꝝ s̄n̄ ope māitali⁹. Nōne
ille lapi⁹ q̄ fregit oīa ēgna trarū: id ē oēs
diācōes ydoleꝝ et demōiorū. Nōne lapi⁹
ēt̄ t̄ fēis est mons magnus: et īplēt̄
vniuersū orbe trarū. Nūq̄ dīgīto ostēdīa
monte ipsū: quō ostendit̄ hōib⁹ t̄alūas.
Ubi grā. Cūndūt̄ hōies mōde luna nouā.
et̄te luna. et̄te ubi est̄: t̄ sūt̄ ibi q̄ nō ualeat
intendē aīc̄: et̄ dīcāt̄. **U**bi? Intendit̄ ill̄
dīgīt̄: ut̄ mōdeāt̄. Aliqū dū erubēst̄t̄ ne
ceci putent̄: dīcāt̄ se mōdisse q̄d̄ nō mōdeāt̄.
Nūq̄ sic ostendimēt̄t̄ frēs mei⁹. Nōne
aīpta est̄. Nōne māfesta⁹: nōne oēs gētes
tenet̄. Nōne īplet̄ qd̄ aī tot̄ amos p̄missū
est̄ abrahā. n̄ semī eīa benedici oīs gētes.
Vni fidelī p̄missū t̄ i milib⁹ fideliū mūdo
īplet̄ ē. Et̄te mons īplet̄ vniuersā facie trē:
et̄te ciuitas de qua dēm̄ t̄: nō p̄t̄ ciuitas ab
scōndi sup̄ mōntē constituta. Illi at̄ offē
dūt̄ i mōntē. Et̄ tu eīs dē. astendite: nō e
mons dīcāt̄. T̄ facili⁹ illuc facie īpm̄gūt̄:
q̄ illuc habitacōn̄ q̄rit̄. Ysara⁹ hēsēna
die lettus est̄: quisq̄e vestrū mīgulabat

non ocul' tñ sed aure. nō aure corpis. s
 aure cord' adiit. Erat in nouissim dieb;
 manifesta mons domus dñs patr' i caci-
 mine montium. Quid tam manifestit qm
 mōs? Sed & sūt montes ignoti: qz i vna
 pte trarū positi sūt. Quis vni nouit o
 lmpū montem? Qno ibi qui habitat?
 giddabam nosq' nō norūt. In prib; sūt
 isti montes. Ille aut' mons non sic: quia
 plenit vniuersam facie frē. & de illo dicit.
 parato in cacumine montium. Mons ē sup
 cacumine omn' montium: & aggregabur ad eū
 inqt om̄s gentes. Quis errat i hoc mōte?
 Qs frangit facie offendendo i illis? Qs
 ignorat ciuitatē sup monte constitutam?
 Sed nolite mirari qā ignorat' ab istis q'
 oderūt frēs? qz m tenebris ambulat et
 nestiūt quo cūt? qz tenebre eretauerit
 oculos nō hñt. Vn' ocl̄os nō habet? Qā
 tenebre eretauerit ocl̄os eoz. Vn' pbam?
 qz frēs oderūt? Cā cū offendit' i frēs sep-
 ant se ab orbe trarū? qz nō tolerat p̄ pacē
 rpi qz ifamāt: & tolerat p̄ pte donati qz
 Explicit omelia p̄ima Incipit **Canticū**
 omelia secunda. ab eo qd scriptū est. scbo
 uobis filoli. Quia remittunt uobis
 peccata per nomen eius usq' ad id.